

Praha 7. října 2020

Č. j.: MZDR 42490/2020-2/PRO

MZDRX01C469M

Toto rozhodnutí nabylo právní moci den 14. října 2020.

Dne 19. října 2020 vyznačila [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví, jako nadřízený správní orgán podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo v právní věci stěžovatele [REDACTED]

[REDACTED] (dále jen „stěžovatel“), o stížnosti dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 16. září 2020 proti postupu Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 1. září 2020, **takto:**

Postup Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím potvrzuje.

Odůvodnění:

Dne 1. září 2020 byla Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje (dále také jen „povinný subjekt“) doručena žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž stěžovatel požádal o poskytnutí následujících informací:

„doložit relevantní zdroj obsahově shodné informace, že stresové situace jakými je i nedostatečná kapacita silniční sítě ovlivní zdraví až z 50 %. Pokud nejste v plném rozsahu schopni informaci relevantně doložit, požadují opravu dotčeného vyjádření“.

Jelikož žádost směřovala k poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt na žádost zareagoval přípisem ze dne 8. září 2020, v němž sdělil stěžovateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, tj. odkazy na internetové stránky, kde se informace nachází. Dále uvedl přesné znění svého vyjádření v dokumentu č.j. KHSJM 48688/2020/BM/PRAV,

na které se stěžovatel v žádosti odkazuje. Přípis byl stěžovateli doručen dne 16. září 2020. Téhož dne podal proti postupu povinného subjektu stěžovatel stížnost.

Ve stížnosti namítá, že požadoval doložit zavádějící tvrzení ve vyjádření č.j. KHSJM 48688/2020/BM/PRAV, že nedostatečná kapacita silniční sítě ovlivní v rámci stresu zdraví až z 50 %. Sdělené odkazy tuto skutečnost nedokládají. Je pouze konstatován procentní podíl determinantu životní styl. Považuje dané tvrzení za nedoložitelnou a zavádějící konstrukci autora vyjádření a trvá na nápravě spočívající v přehodnocení dotčených vyjádření ze strany povinného subjektu.

Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) na základě podané stížnosti věc přezkoumalo a dospělo k závěru, že stížnost není důvodná.

Podle § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.

Podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak (neshledá-li vady v postupu povinného subjektu), že postup povinného subjektu potvrdí.

Ze spisové dokumentace je zřejmé, že stěžovatel se ve své žádosti o informace nesouhlasí s tvrzením povinného subjektu uvedeném ve vyjádření č.j. KHSJM 48688/2020/BM/PRAV a domáhá se prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím o zdůvodnění tohoto vyjádření orgánu ochrany veřejného zdraví, resp. doložení zdroje podkladů použitých při tvorbě vyjádření (z čeho povinný subjekt vycházel).

V případě takovéto žádosti je třeba rozlišovat mezi situací, kdy povinný subjekt v předmětném vyjádření čerpal při formulování svého odborného stanoviska z informací, které má doložené existujícími podklady, a mezi situací, kdy žádné takové podklady povinný subjekt nemá k dispozici (tedy nevycházel ze žádných podkladů a sám ze sebe se ke konkrétní záležitosti odborně vyjádřil). Není totiž povinností povinných subjektů jakkoliv blíže a podrobněji vysvětlovat či odůvodňovat závěry, tvrzení, stanoviska či své názory, tedy vysvětlovat či „odůvodňovat“ prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím svůj postup. Pokud však podkladové informace existují a na jejich základě bylo odborné vyjádření učiněno, měla by být informace poskytnuta (pokud tomu nebrání jiný zákonný důvod).

Povinný subjekt své tvrzení ve vyjádření, na které se odkazuje stěžovatel v žádosti o informaci, doložil obsahově shodnými informacemi, ze kterých při tvorbě vycházel.

Ministerstvo v této souvislosti uvádí, že stěžovatel si nesprávně vykládá předmětné vyjádření povinného subjektu, když požaduje „*doložit tvrzení povinného subjektu, že nedostatečná kapacita silniční sítě ovlivní v rámci stresu zdraví až z 50 %*.“ Toto však povinný subjekt v citovaném vyjádření netvrdí. Konkrétně je v přesném znění části dokumentu č.j. KHSJM 48688/2020/BM/PRAV, na které se stěžovatel dovolává, uvedeno že „*Z hlediska vlivů na zdraví populace je významný fakt, že faktory životního a pracovního prostředí (tj. i hlukové zátěž) ovlivňují zdraví přibližně z 15 %, kdežto skupina faktorů životního stylu, do níž lze zařadit např. stresové situace vyvolané nedostatečnou kapacitou silniční sítě, až z 50 %*“. Část textu „*do níž lze zařadit např. stresové situace vyvolané nedostatečnou kapacitou silniční sítě*“ je oddělena čárkami před i za textem, z čehož je zřejmé, že dle vyjádření povinného subjektu zdraví populace ovlivňuje až z 50 % skupina faktorů životního stylu jako taková, a ne pouze samotné stresové situace vyvolané nedostatečnou kapacitou silniční sítě (ty jsou zde uvedeny pouze jako příklad jednoho z mnoha možných prvků spadajících do skupiny faktorů životního stylu).

Skutečnost, že životní styl ovlivňuje lidské zdraví až z 50 % přitom vyplývá z odkazů na internetové stránky, které byly zaslány stěžovateli (což stěžovatel sám ve své stížnosti potvrzuje). Ministerstvo tak shledalo, že povinný subjekt postupoval zcela v souladu se zákonem.

Na závěr ministerstvo uvádí, že v žádosti stěžovatel polemizuje s předchozím postupem povinného subjektu, a je zjevně nespokojen s jeho činností. Jednotlivé úkony žadatele jsou spíše projevem nesouhlasu s orgánem ochrany veřejného zdraví, jehož závěry žadatel považuje za nesprávné a zavádějící, o čemž svědčí podstatná část stížnosti. V žádosti stěžovatel požaduje (v případě neschopnosti povinného subjektu relevantně doložit informace) opravu dotčeného vyjádření a ve stížnosti žádá přehodnocení tohoto vyjádření.

Cestou žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím ovšem není možné požadovat nápravu vyjádření povinného subjektu, se kterým se stěžovatel neztotožňuje. Žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by mohl stěžovatel brojit proti rozhodnutím či činnosti krajské hygienické stanice, s nimiž nesouhlasí, nýbrž slouží toliko k poskytnutí informací, které se vztahují k činnosti povinného subjektu a jimiž je ze zákona povinný subjekt povinen disponovat. Jak obdobně uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14. ledna 2015, č.j.: 10 As 117/2014-64, v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže účastník řízení domáhat „dovysvětlení“ toho, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, respektive zpochybňovat, proč určité důležité skutečnosti v rozhodnutí nejsou uvedeny.

Na základě všech výše uvedených skutečností ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 16a odst. 9 věta druhá zákona o svobodném přístupu k informacím dále odvolat.

ředitel odboru právního